

ČERVEN 2017

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST SUŠICE

Milí bratři a sestry,
Doba velikonoční se nám svátky Letnic chýlí ke konci. Měli jsme možnost 50 dní slavit Velikou noc a před tím se na ni 46 dní připravovat. Je to tedy 96 dní, víc jak čtvrt roku, který církve věnuje srdci naší víry, Kříži a Vzkříšení Božího Syna, Ježíše. Jak mají být pro nás tyto Události v životě nosné! Ježíš vystoupil na Nebesa, a to je dobře. Sám to tvrdí: „Je to pro vás dobré, abych já odešel. Jestliže totiž neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde. Odejdu-li však, pošlu ho k vám.“ Přímluvce je prý možno v překladu nahradit také slovem advokát. No není to štěstí pro chudého obviněného, když ho u soudu zadarmo hájí bravurní obhájce? Právě toho nám Ježíš

posílá od Otce: „Utěšitele“, „Pomocníka“, „Ducha pravdy, který uvádí do celé pravdy“, „který naučí všemu“, „který vydává o Ježíšovi svědectví“. To není minulost. Při biřmování byl na nás plně seslán tentýž Duch Svatý, jako tehdy o Letnicích na apoštoly, když jim proměnil srdce a vybavil je k poslání. Tentýž, ale s různými účinky, jak sám chce a podle míry naší spolupráce s Ním. Co se změnilo v mém životě mými osobními Letnicemi, přijetím Ducha Svatého skrze svátost biřmování? „Kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové“ (Řím 8,14).

br. Kryštof

Na svahu Zhůřské hory pod vrškem Kozincem se dnes rozkládají rekreační osady Velký a Malý Kozí Hřbet s částmi Dobronínem a Plzencem. Skoro by se dalo říci Bohem zapomenutý kraj. A přece zde bylo ještě v šedesátých letech minulého století poměrně početné trvalé osídlení a existovala jednotřídní škola. Nikdo by dnes neuvěřil, že ještě v roce 1938 bylo v Kozích Hřbetech a nedalekém Svojší 98 domů a v nich žilo 728 obyvatel vesměs německé národnosti. Poválečná léta ale vše postupně změnila, až Kozí Hřbety téměř osířely.

Velký Kozí Hřbet – návesní kaple: Původní kaple vyhořela po požáru někdy v 50. - 60. letech min. století. Zbylo jen několik zchátralých zdí. Konec 20. století přinesl změnu. Bývalí němečtí starousedlíci se společně s Obecním úřadem v Rejštejně dali dohromady a pouhý jeden rok trvalo, aby byla na ruinách bývalé kaple vystavěna kaple nová. Je vystavěna na obdélníkovém půdoryse. Má trojúhelný štít, sedlovou střechu nad závěrem valbově ukončenou. Krytinou je plech. Na střed střechy byla posazena dřevěná zvonička s cibulí a křížem. Vchod je obdélný a obdélná jsou protějšková okénka se segmentovými oblouky. Kaple má hladkou fasádu.

Slavnostně vysvěcena byla tehdejším

českobudějovickým biskupem ThDr. Antonínem Liškou v sobotu 25. srpna 2001 před rejštejnskou poutí sv. Bartoloměje. Je zasvěcená Panně Marii.

Malý Kozí Hřbet – návesní kaple: Je situována proti bývalé hospodě. Jde o zděnou stavbu obdélníkového půdorysu s půlkruhovým závěrem. Fasádu člení lizenový řád. Průčelí, vyvrcholené trojúhelným štítem je prolomeno obdélným vstupem s mělkým segmentovým záklenkem a letopočtem 1845. Sedlová střecha nese lucernu se zvonkem a končí cibulkou, makovicí a křížkem. Při vstupu je osazena tabule s místopisnými daty. Kaple byla od 60. let min. století postupně opravována. Poslední větší oprava proběhla koncem 90. let min. stol. za přispění německých krajanů a Obecního úřadu v Rejštejně. Patrně již ve 14. století Malým Kozím Hřbetem procházela Zlatá Stezka Kašperskohorská. Je tedy pravděpodobné, že původní kaple je velmi starého data. Pamětní deska u ní připomíná velkou epidemii tyfu v polovině 19. století, která přinesla za kruté zimy smrt mnoha obyvatelům této odlehlé šumavské končiny. Je též zasvěcena Panně Marii.

Malý Kozí Hřbet je osada, která spolu s Velkým Kozím Hřbetem vytváří jeden celek. Leží v nadmořské výšce 850 m, 3 km jihozápadně od Kašperských Hor. Příště: Svojší - kaple sv. Martina a Velký Radkov-kaple sv. Petra a Pavla.

Václav Pikeš

POZVÁNÍ NA ŠESTOU NOC KOSTELŮ V KAŠPERSKÝCH HORÁCH

• • •

Noc kostelů je akce, která vznikla v Německu, k nám přišla z Rakouska a první Noc kostelů v České republice se konala 29. května 2009. V odpoledních, večerních a nočních hodinách se otevírají různé kostely všech křesťanských církví a stále jich přibývá. Pořádají se koncerty, přednášky a další kulturní zážitky pro všechny příchozí.

Noc kostelů už z principu své myšlenky není akcí pro věřící a farníky, ale pro všechny obyvatele a příchozí, pro ty, kteří si chtějí prohlédnout kulturní bohatství v kostelích nashromážděné generacemi našich předků, něco se o nich dozvědět a třeba si i nezávazně popovídat o křesťanství a jak ho žijeme.

V Kašperských Horách se tato událost pořádá od roku 2011. Od počátku je její duší, hnacím motorem, sponzorem a prakticky vším ostatním paní doktorka

Patáková, které podle svých sil pomáhají ostatní farníci. Návštěvnost je pokaždé celkem vysoká i proto, že naše město je turistickým střediskem a neskromně se domníváme, že i díky kvalitnímu programu. Už jsme vyzkoušeli mnohé a letos bychom Noc kostelů chtěli víc zaměřit na naše nově opravené varhany. Proto zvlášť zveme všechny obyvatele Kašperských Hor, protože to nejsou varhany jen pro ty, kdo do kostela pravidelně chodí. Je to přínos pro nás všechny a jejich tóny také mohou potěšit srdce všech.

V letošním roce se Noc kostelů koná 9. června a ve všech našich kostelích začíná od 14:00. Kostel sv. Mikuláše a Panny Marie Sněžné budou jen zpřístupněny, a to do 18:00. Hlavní program bude v kostele sv. Markéty na náměstí:

V dopoledních hodinách program pro školu – prohlídka varhan

- 14:00** Komentovaná prohlídka kostela sv. Markéty
Putování po kašpersko-horských kapličkách s Marií Patákovou;
návrat cca 16:00
- 14:45** Koncert žáků ZŠ a ZUŠ v Kašperských Horách
- 15:30** Přednáška Karel IV. a jeho ikony – Karlovo dvorské malířství;
přednáší Mgr. Libor Gottfried
- 17:00** Mše sv.
- 18:00** Prohlídka varhan a povídání o varhanní hře s Naším farářem
P. Jendou Kulhánkem
- 19:00** Varhanní koncert – hrají Mgr. Miroslava Svobodová, varhany
a Martin Kanaloš, klarinet
- 20:30** Večerní zpěvy z Taizé a chvály

Po celou dobu programu možnost duchovního rozhovoru nebo svátosti smíření
Přijďte prosím všichni, srdečně vás zveme
a těšíme se na vás.

Helena Pekárková

V sobotu 13. května 2017 na svátek Panny Marie Fatimské vyrazili poutníci našeho vikariátu na krásné Šumavské poutní místo Strašín. Putovali jsme pěšky rozkvetlou májovou krajinou z nedalekého Pohorka, kde na děti u kapličky na návsi čekal milý oslík. Poutníky vedl pod korouhví Panny Marie místní duchovní správce P. Petr Koutský. U skály v kopci před strašinským kostelem nás pak uvítal anděl a připomněl nám, že na toto místo přicházeli za Pannou Marií řady poutníků před námi stejně jako my dnes. Všechny děti dostaly poutní karu s modlitbou Zdravas, Maria s výzvou, aby se tuto modlitbu spolu s rodiči každý den modlily.

V kostele, kde se již modlil růženec, byli připraveni sušičtí bratři kapucíni ke svátosti smíření. Slavnostní mši svatou celebroval náš pan vikář P. Marek Donnerstag spolu s dalšími 5 kněžími vikariátu. Dvě stě rodičů s dětmi a dalšími poutníky zcela zaplnilo poutní kostel ve Strašíně. K chvále Boha a cti Panny Marie zněly písně za doprovodu hudební skupiny z Horažďovic.

Po mši svaté děti s ženami tančily biblické tance před kostelem. Polední modlitba nás pozvala na farní dvůr, kde bylo pro velké i malé poutníky připraveno pohoštění: párky, výborný guláš a točená limonáda.

Odpoledne putovaly děti s rodiči po čtyřech stanovištích spojených s životem Panny Marie: Na prvním školské sestry de N. D. připomněly modlitbu růžence.

Druhé bylo věnováno Mariině pomoci Alžbětě a mládež zde učila děti první pomoc. Na dalším pan farář rodičům a dětem vyprávěl o Panně Marii Strašinské s osobním svědectvím a všichni se naučili mariánskou píseň. Čtvrté stanoviště nás seznámilo s mariánskými poutními místy ve světě i v naší diecézi a každé z dětí namalovalo svůj portrét na veliký obraz Panny Marie Strašinské, který jsme pak umístili v kostele.

Pro ostatní poutníky měl pan vikář na faře připraveno vyprávění s promítáním o Fatimě.

Závěr pouti patřil opět Panně Marii, kterou jsme pozdravili zpěvem loretánských litanií. Po požehnání čekaly na děti krásné perníčky od školských sester a na nedalekém hřišti letecká show P. Václava Saláka.

Chtěli bychom poděkovat místnímu duchovnímu správci P. Petru Koutskému za jeho láskyplné přijetí, panu vikáři a všem kněžím, katechetkám a katechetům, školským sestřím ze Sušice a všem dalším, kteří hráli, zpívali, tančili, vytvářeli program, pekli, stavěli, boursali a uklízeli, zvláště pak těm, kteří se za zdar vikariátní pouti modlili. Díky všem rodinám s dětmi, které přijaly pozvání. Díky Bohu a Panně Marii.

katecheté Vojtěch a Šárka Šmídovi

Přínáším čtenářům část přednášky, kterou měl v Sušici v rámci duchovní obnovy a přípravy na tuto akci mladý dominikánský kněz bratr Gabriel.

Osobní povolání pro každého má Bůh osobní povolání, osobní úkol.

Pro toho, kdo by si mohl myslet, že je slabý, že na misie nemá, tak máme vzpomínout na proroky v Písmu, kteří měli také své chyby a některé z nich i velké: Šalamoun byl příliš bohatý, Abrahám byl příliš starý, David moc mladý, Amos uměl jen prořezávat fíky (a Lazar byl mrtvý...).

Bůh totiž nepovolává schopné, ale uschopňuje ty, které povolává. A každého umí použít, pokud mu dá člověk šanci. Také Mojžíš se několikrát bránil a velice se bál, ale vždy se mu dostalo ujištění, že on (Bůh) je s ním.

Povolání pro všechny (obecné): každý má nesmrtelnou duši, každý je povolán k životu z lásky a každý má povolání z víry (modlit se, svědčit, sloužit a neustále obracet své srdce)

Povolání specifická:

- a) zasvěcený život nebo život v manželství anebo žít sám ve světě (-různé formy)
- b) povolání k nějakému úkolu, který je originální a který nemůže splnit nikdo jiný, i

když se mi v určitém čase zdá ještě nepochopitelný a nesrozumitelný. Tento úkol není viditelný na první pohled, ale musí se hledat, zkoumat Boží vůle.

Základem pro hledání a vůbec vztah s Bohem je naslouchání, slyšet a pochopit, co pro mě Bůh chce. Tak se rodí dialog s Bohem. Také je dobré ptát se „co pro mně Pane chceš“. A pak to svobodně přijmout...

Pro splnění úkolu nakonec dostaneme potřebné dary a také nám Bůh dá nést jen tolik, kolik uneseme, možná o trošku více

Na závěr připomíná br. Gabriel, že je důležité překonat strach, což se stane, pokud budeme důvěřovat Bohu a pak je potřeba jít na věc ...že padák funguje zjistíme, až když přestaneme mít strach a skočíme.... Konečná aktivita musí vzejít od nás. Ale Bůh bude s námi, slíbil to už Mojžíšovi ve Starém zákoně.

Jiřina Panušková

4 X 24 HODIN V KLÁŠTEŘE

Asi víte, že se pro starší žáky náboženství pořádá, několikrát během školního roku, 24 hodin v klášteře. Tentokrát to bylo 4 x 24 hodin a vypravili jsme se do Olomouce, protože jsme se rozhodli poznat ty největší kláštery v ČR. V Praze a Brně už jsme byli, takže si troufám říci, že (ne snad poslední), ale poslední velký byl právě v Olomouci.

Přijeli jsme tam po únavné cestě 4. května, na nádraží nás čekal už pro nás známý br. Dominik, s ním jsme se ubytovali v jednom z menších klášterů kapucínů.

nů.

V pátek jsme se vypravili na prohlídku Olomouci, prošli jsme kostely na městě, viděli pár zvonů na věži, pár menších výhledů shora. Když už žádný kopec, tak alespoň na věži byl trošku „srandy kopec.“ Vidět jsme mohli i největší varhany v České republice nebo kostel s nejlepší akustikou. Poté jsme se vypravili do Pevnosti poznání, kde jsme se naučili něco o světle a tmě, vědě pevnosti, živé vodě nebo třeba rozumu v hrsti, takhle se jmenovaly expozice v této Pevnosti poznání

a bylo to celkem zábavné, nemůžu říct, že bych se nudila a pokud se mám přiznat, tak mě tohle nikdy moc nebavilo, takže za mě úspěch. No, a večer jsme se prošli parkem Flora Olomouc a jak se říká pak jen „vyčůrat, pomodlit a spát.“

V sobotu na nás ve Šternberku čekali jediné sestry klarisky-kapucínky v České republice, které si postavili klášter na jediném kopci v okolí asi před 20 lety a v té době jim základní kámen požehnal náš emeritní biskup – v té době ještě otec Jiří Paour. Sester jsme se mohli na cokoli zeptat a ony nám naštěstí pro nás na všechno odpověděly, bylo fajn něco se o nich dozvědět a i „lidsky“ se s nimi setkat. V poledne jsme se s nimi mohli pomodlit breviář, ve kterém máme už praxi, modlili jsme se ho tam každý večer a občas i ráno, pokud nebyla mše nebo jiná modlitba. Po návratu do kláštera v Olomouci byl připraven rytířský turnaj s bratry kapucíny, poté hry a večerní posezení u ohně.

A to už se přiblížil poslední den, neděle. Hned ráno jsme samozřejmě jelí na mši svatou, a to na Svatý kopeček u Olomouce, původně jsme tam měli jen popojet a pak jít nahoru pěšky, ale naštěstí, alespoň pro nás účastníky, jel autobus až nahoru a tím jsme stihli i poutní mši svatou, pro tamější vesnici, v 9 hodin a například pro mě to byl úplně úžasný zážitek, takže všem moc děkuji, a hlavně panu řidiči, že nás odvezl

až nahoru a panu varhaníkovi, který byl nejlepší v Olomouci a okolí, hrál vážně skvěle!!!

V pondělí 8. května jsme rychle posnídali a vyjeli zpět domů. Díky Bohu jsme stihli i spoje, u kterých se počítalo že nestihneme, což nás samozřejmě potěšilo a v Plzni alespoň zbyl čas na káfičko. No a víte co bylo nejlepší a zároveň velmi smutné...? Přece to, že jsme se každý rozešel do svých domovů a vrátil se do svých starých kolejí, já jen doufám, že hned tak nezapomeneme a budeme na to rádi vzpomínat (pokud je na co, věřím že určitě ano). Já mám vzpomínek tedy mnoho a moc jsem si to užila, i když to občas bylo náročné, možná to bylo trochu i tím, že jsem nebyla tak úplně účastník, protože už k mému štěstí nejsem nějaký ten čas

žák základní školy a mohla jsem snad i trochu pomoci. Každopádně to, že jsme dorazili všichni živi a zdraví bylo krásné.

Na závěr „V“elké díky patří Vojtěchovi a

Šárce Šmídlovým, kteří pro nás tuto akci uspořádali a pak bratřím kapucínům, kteří nás přijali a ubytovali, samozřejmě br. Dominikovi, který nás sice v sobotu večer opustil kvůli povinnostem, ovšem za jeho čas a ochotu mu moc děkujeme! A to už je asi všechno, co mám na srdci, takže požehnaný den přeji.

Lucie Belfínová

ŽEHNÁNÍ HAUSWALDSKÉHO PRAMENE

• • •

Už po dvanácté všechny milovníky přírody pozval Václav Sklenář ze Sdružení Karla Klostermanna do šumavských Lurd, jak bývá bývalá Hauswaldská kaple nedaleko Srní nazývána. Důvodem je, že pramen zde vyvěrající v devatenáctém století pomohl několika lidem při onemocnění zraku. Stará pověst zase vypráví příběh o dvou německých ženách, které jen díky modlitbě vyvázly ze spárů medvěda. Tehdejší německé obyvatelstvo nechalo tedy na tomto místě vystavět kapli, která později nestačila a postavila se další.

Obnově zdejšího místa poprvé požehnal P. Vavřinec Skýpala, v tradici pokračoval P. Tomas van Zavrel a nyní mnoho poutníků pokropil P. Jenda Kulhánek. Hojnou návštěvnost také potěšilo Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů pod taktovkou Ing. Arch. Jirky Kučery a hit z muzikálu Jesus Christ Superstar „Vše psát od prvních řádků,“ zpívali na konec téměř všichni. Tak zase za rok anebo v srpnu o pouti...

Jiřina Panušková

LOURDES - SANTIAGO - FÁTIMA

• • •

Od 27. 7. do 6. 8. 2017 se uskuteční zájezd po poutních místech Francie, Španělska a Portugalska. Cena tohoto zájezdu činí 13 500,- Kč.

Bližší informace naleznete u **Anny Blažkové (anna.bl@email.cz), J. Hladké (tel.: 544 211 192, info@ckhladky.cz, www.ckhladky.cz)** nebo na webových stránkách farnosti: www.farnostsusice.cz.

CHYSTÁ SE

- Pá 9. 6. Noc kostelů
- So 17.6. Setkání old-ministrantů začíná mší sv. ve 12.00 v kostele sv. Václava v Sušici
- Ne 18.6. První svatě přijímání dětí v 9.00 v kostele sv. Václava v Sušici
- Čt 29.6. Mše sv. na závěr šklního roku v 18.00 na Andělíčku v Sušici (děti přinesou kytičku Pánu Ježíši)

ROZPIS POUTNÍCH MŠÍ V OKOLÍ

- So 17. 6. **14.00** pouť v Čepicích
- Ne 25. 6. **11.00** pouť v Mlázovech
- Ne 25. 6. **12.00** pouť ve Svojšicích
- Ne 2. 7. **9.30** pouť v Buděticích
- Ne 2. 7. **10.30** pouť v Petrovicích
- Ne 4. 6. **12.00** pouť na Odolence
- Ne 23. 7. **14.00** pouť v Kadešicích

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel. 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<http://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 6 / 2017 (151), vyšel dne 1. 6. 2017.

Uzávěrka dalšího čísla v pondělí 26. 6. 2017.